

Edirne: I4/X/1958

Muhterem Tayyib Beyefendi;

İtalya'dan göndermek lûtfunda bulunduğunuz kartınızı aldım. Naçiz bir meslekdaşınızı hatırlamak suretile gösterdiğiniz büyük kalpliliğe bilhassa arzı şükran eylerim.

Halk Eğitimi Merkezinin bendenizi geceleri dahi meşgul eden vazifeleri arasında o kadar bunalmış durumdayım ki, Amerika'dan Ankara'ya dönen yengeme, Ağabeyime ve bu arada derin hürmet hisleriyle meşbû bulunduğum zatiâlinize karşı bir mektupçukla mukabele edememenin üzüntüsünü bugüne kadar çok derinden duydum.

Bu gün, 20 sahife tutan yıllık Çalışma Raporumu da postalandıktan sonra ele geçen ilk müsterih zamanında zatiâlinize hitap edebilmenin zevkine ancak erişmiş bulunuyorum.

34 senelik hizmetten sonra, hâlen sorumluluğunu taşıdığım vazife bendenize o kadar ağır gelmeğe başladı ki, istifa edip Lise'deki öğretmenlik vazifeme dönmek, yahut da emekliliğini isteyip büsbütün kûşei inzivaya çekilmek, geceleri Hocamımla ekseriya konuşma mevzuumuz oluyor; Fakat "Bendenizden sonra Eğitim Merkezimiz müdürlüğünü deruhte edecek arkadaş acaba bu vazifenin uhdesinden gelebilecek midir?" düşüncesi yok mu? İşte bu düşüncedir ki her defasında kati karar almama mani oluyor ve bendeniz, sabahın erken saatlerinde yine vazifem başına koşuyorum. Hani Vekâletimiz lûtfedip te emeklilik işini bu günlerde emrivaki yapıverse ne kadar memnun olacağım!..

Zatiâliniz, İtalya'da herhalde bir müddet daha kalacaksınız. Oradaki mesâîniniz için memleketimiz için hayırlı olacağına bütün kalbimle inanıyorum.

Bundan sonra, İstanbul'a her gidişimde ilmi, tevazuu nefsinde cemetmiş bulunan kıymetli Prof. Tayyib Gökbilgin'i ziyaret etmekle şeref kazanacağım.

Hocam ve Ersan'la birlikte derin hürmetlerimizi sunar, Teveccühlerinizin devamını dileriz Ef.

Salih Zorlutuna

